

„Aki felülről jön, mindent felülmúl.”

Óriási ellentét feszül az égi, és a földi között.

Az ellentét oka, hogy az égi keveretlen, a földi valamilyen fokban mindig kevert.

Az ember nem tud nem gondban lenni evilági dolgok miatt, akkor sem, ha ez a gondban levés egyénileg, ki-ki fejlettségi szintjének köszönhetően nagyon eltérő mértékű.

És tulajdonképpen a FEJLETTSÉG a kulcsszó. Tudati, lelki, szellemi szintünk fejleszthető.

Fejleszthetőségének két alap pillére van. Egyik a bizalom, amiből szükségszerűen következik az elengedés képessége, másik az akarat.

Bízunk kell abban, hogy Jézust az Atya küldte, hogy átadott Neki mindent, ami az Övé.

Bízunk kell abban, hogy Jézus hitelesen adta tovább, amit kapott.

Ő is úgy adta tovább, hogy semmit sem tartott vissza privát használatra.

Hogy ebből mi jut el hozzánk, és válik életünk részévé, az csak és kizárólag rajtunk fordul.

Ha elhisszük Jézus szavait, hogy „Az Atya felkelti napját a gonoszakra és jókra egyaránt”, akkor minek a gondban levés evilági dolgaink miatt?

Ha elhisszük, hogy az Atyát és Jézust csak embertársainkon keresztül tudjuk visszaszeretni, akkor mire várunk?

Akaratunkat kell aktivizálni, hogy szeretetünkkel felmelegítsük a világot.

Idéznék József Attila Szeress úgy, mint a Nap! című verséből:

„A Napsugár nem kérdezi,
Hogy mennyit ér a fénye,
A Napsugár nem kérdezi,
Hogy mit kap majd cserébe
A Napsugár nem mérlegel,
Csak tündökölve árad,
Simogat és átölel,
de nem kér érte árat.”

Add Uram, hogy Szentlelkedet várva mi is napsugarakká válhassunk!

Bandula Mária, Szigetszentmiklós